

UCHWAŁA NR IX/53/2024
RADY MIEJSKIEJ W ŁOWICZU

z dnia 26 września 2024 r.

w sprawie nadania nazwy rondu w Łowiczu w obrębie Zielkówka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609, poz. 721.), Rada Miejska w Łowiczu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Rondu, stanowiącemu skrzyżowanie ulic: 1 Maja i Romana Dmowskiego w Łowiczu w obrębie Śródmieście, nadaje się nazwę: **Zdzisława Pągowskiego**.

2. Usytuowanie ronda, o którym mowa w ust. 1 określa załącznik do niniejszej uchwały.

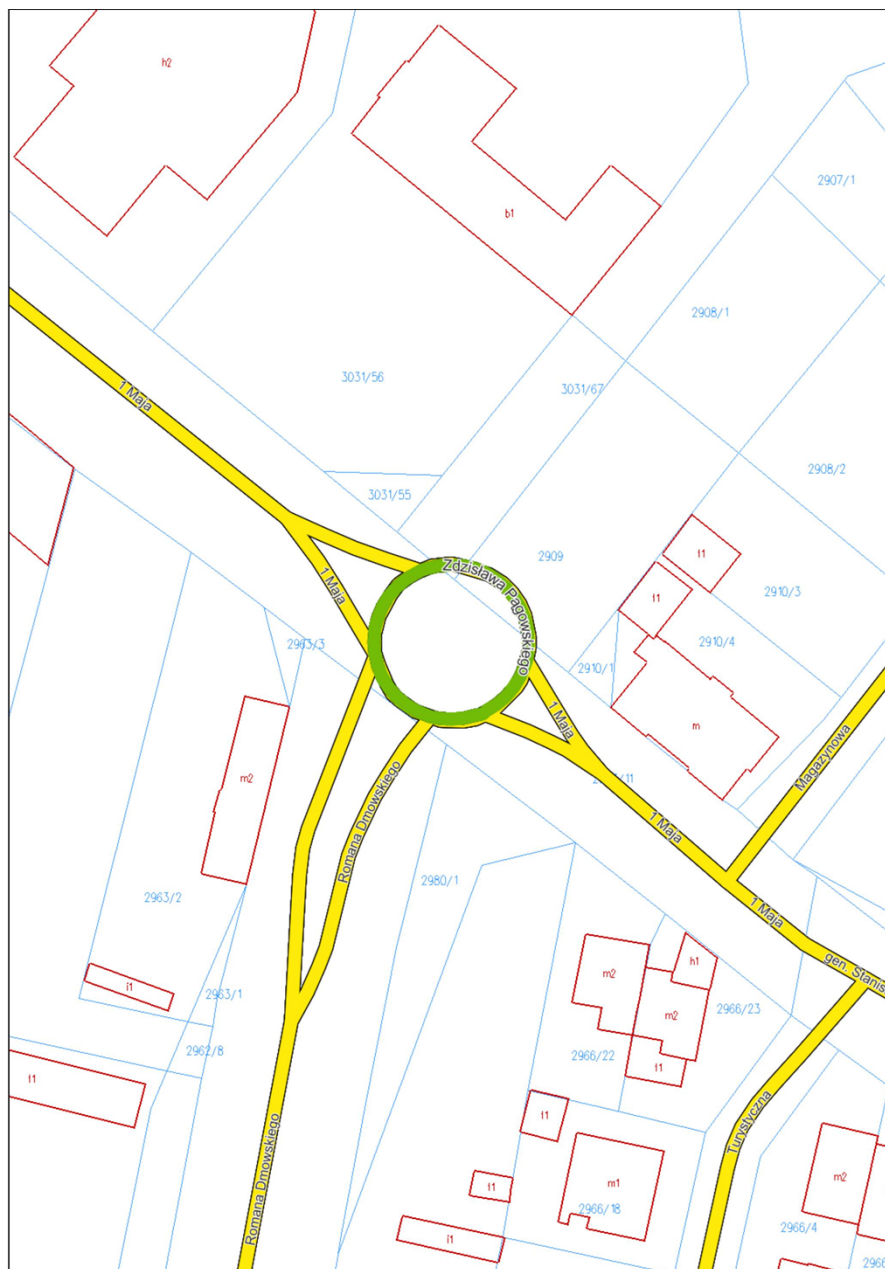
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Łowicza.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Łowiczu

Zofia Wielemborek

Załącznik do uchwały Nr IX/53/2024
Rady Miejskiej w Łowiczu
z dnia 26 września 2024 r.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Łowiczu

Zofia Wielemborek

UZASADNIENIE

do uchwały w sprawie nadania nazwy rondu w Łowiczu w obrębie Zielkówka

Zgodnie z art 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, podejmowanie uchwał, w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych należy do wyłącznej właściwości rady gminy.

Podjęcie uchwały ma na celu nadanie nazwy rondu, stanowiącemu skrzyżowanie ulic: 1 Maja i Romana Dmowskiego w Łowiczu w obrębie Zielkówka. Rondo to usytuowane jest na gruntach stanowiących własność Gminy Miasta Łowicza.

Zdzisław Pągowski urodził się 4 sierpnia 1909 r. w Łowiczu. Pochodził z rodziny mieszczańsko-rzemieślniczej. Był synem Stanisława i Jadwigi z Kocentów Pągowskich. W Łowiczu ukończył szkołę podstawową, następnie kontynuował naukę w Państwowym Gimnazjum Męskim im. ks. Józefa Poniatowskiego. W 1929 r. rozpoczął naukę w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych im. Wojciecha Gersona, w której uczył się malarstwa i rysunku w pracowniach prof. Felicjana Kowarskiego i prof. Leonarda Pękalskiego, a następnie został skierowany do warszawskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Malarstwa, pobierając nauki malarstwa ściennego u prof. Mieczysława Szulca. W 1934 roku wstąpił do warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończył z wyróżnieniem w 1939 r.

Po okresie okupacji włączył się w działania na terenie miasta i województwa. Wcześniej w 1945 r. prof. Lenart Bonawertura złożył mu propozycję pracy jako wykładowcy warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, jednak Pągowski chcąc pozostać w rodzinnym Łowiczu zrezygnował z tego wyróżnienia i szansy kariery uczelnianej. W listopadzie tego roku zawarł związek małżeński z Haliną Wojdą, absolwentką łowickiego Gimnazjum Żeńskiego im. J.U. Niemcewicza w Łowiczu, córką łowickiego rzemieślnika. W Łowiczu oddał się pracy artystycznej projektując pomniki cmentarzy wojennych, pomniki grobowe, rzeźby w piaskowcu i drewnie, tablice pamiątkowe, plakaty m.in. Dni Łowicza, druki ulotne, projekty sztandarów, winiety książek i kronik wielu instytucji, grafiki promocyjne, wydawnicze i pieczęci, pocztówki, etykiety, zaproszenia, ekslibrisy, znaki instytucji i stowarzyszeń działających na terenie miasta i regionu. Nadal malował prace własne z widokami Łowicza, scenami z życia mieszkańców miasta. Nieobce mu było też malarstwo ukazujące charakterystyczną łowicką kulturę ludową. Prowadził też prace konserwatorskie, m.in. obrazów (malarstwo ołtarzowe), polichromii, ornatów.

W jego pracach znalazły się też widoki innych miast i regionów m.in. Gdańska, Torunia, Zamościa, Płocka, Łęczycy, Lublina oraz architektura Kresów. W 1970 r. w związku z pogorszeniem stanu zdrowia przeszedł na rentę, jednak do końca życia pracował na rzecz społeczności łowickiej. Zmarł w Warszawie 15 sierpnia 1976 r. podczas leczenia nowotworu płuc. Pochowany został z honorami w Łowiczu, przy udziale władz miasta, organizacji i stowarzyszeń łowickich. Jego grób znajduje się na cmentarzu katedralnym. Jego prace prezentowane były na wielu wystawach w kraju i znajdują się w zbiorach muzeów, kolekcjach prywatnych i w dużej części w zbiorach prywatnych rodziny.

Zdzisław Pągowski jest postacią wielce zasłużoną dla Łowicza i regionu łowickiego. Był miłośnikiem Łowicza i Ziemi Łowickiej. Podczas nauki w szkołach warszawskich utrzymywał systematyczny kontakt ze środowiskiem łowickim, przyczyniając się do podniesienia jego kultury artystycznej. Po ukończeniu szkoły już podczas okupacji prowadził prace konserwatorskie w kościołach (pijarskim i kolegiackim), prace kamieniarskie i malarskie. W pracach swoich z tego okresu przedstawiał widoki okupacyjnego Łowicza i Bolimowa, obozu w Małszycach. Był członkiem Miejskiej Komisji Opieki nad Grobami Polskich Żołnierzy przy PCK w Łowiczu, projektował i wykonywał krzyże na mogiły żołnierskie. Po 1945 r. rozwinął swoją działalność artystyczną. Był autorem projektów pomników w Łowiczu, Skierniewicach, Bocheniu. Powstawały nowe prace prezentowane na wielu wystawach i w muzeach m.in. w Skierniewicach, Rawie Mazowieckiej, Sieradzu, Radomiu, Łodzi, Warszawie, Tomaszowie Mazowieckim, Gorzowie Wielkopolskim i kilkakrotnie w Łowiczu. Był autorem kilku tysięcy prac plastycznych, w tym kilkuset obrazów olejnych, a ponadto akwarel, grafik, szkiców.

Działał w Łowiczu w wielu stowarzyszeniach, m.in. Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym, Kole Wychowanków i Wychowanek Szkół Średnich Ogólnokształcących w Łowiczu, Towarzystwie Przyjaciół Muzeum w Łowiczu, był tu współzałożycielem i członkiem zarządu Towarzystwa. Zaprojektował około 40 sztandarów różnych organizacji i instytucji (w tym w 1938 r. sztandar dla Koła

Wychowanków i Wychowanek Szkół Średnich Ogólnokształcących w Łowiczu). Projektował liczne znaczki metalowe klubów i imprez organizowanych przez PTTK oraz innych organizacji, m.in. Towarzystwa Przyjaciół Łowicza i Ziemi Łowickiej, wzory dyplomów, pism, kart i kopert okolicznościowych. Zaprojektował pomniki cmentarzy wojennych w Łowiczu, Sieradzu, Bielawach, Kompinie. Wykonał rzeźbę pelikana na fontannie na Nowym Rynku (obecnie na dziedzińcu muzeum) oraz projekt grobowca entomologa prof. Kazimierza Drogoszewskiego i tablic okolicznościowych (Adama z Bochenia, Tadeusza Kościuszki w Łowiczu). Zaprojektował w kolegiacie łowickiej epitafium arcybiskupa gnieźnieńskiego Krzysztofa Antoniego Szembeka, poświęcone w sierpniu 1971 r. przez prymasa Stefana Wyszyńskiego. Był pracownikiem Wydziału Kultury Urzędu Powiatowego w Łowiczu, kierownikiem spółdzielni Sztuka Łowicka, współpracował z Urzędem Wojewódzkim w Łodzi i Komisją Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi. Był członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, Oddział w Łodzi. Za swoje prace był wielokrotnie nagradzany przez Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Kultury i Sztuki, Urząd Wojewódzki. Nadal pracował na rzecz społeczności łowickiej projektując znaki graficzne łowickich firm, instytucji kultury, stowarzyszeń, wydarzeń, ekslibrysy łowickich bibliotek i osób prywatnych. Zdzisław Pągowski jest artystą uznanym za swoją wieloaspektową działalność i prace, które stanowią dziś cenne źródło kultury artystycznej Łowicza i regionu łowickiego. Jego dzieła malarskie zdobią wiele muzeów, a wykonane tablice i elementy rzeźbiarskie zdobią do dziś miasto. Był też nieocenionym działaczem kultury wspierającym i działającym na rzecz wielu instytucji i stowarzyszeń w Łowiczu, regionie i całym województwie łódzkim. Trafnie ujęła to łowiczanka, mieszkająca w Warszawie, która po zwiedzeniu wystawy jego prac w Galerii Browarna w 2000 r. napisała: „Związany z naszym miastem, oddał mu cały swój talent, zasłużył na miano plastycznego piewcy Księstwa Łowickiego”. Artysta malarz Andrzej Biernacki napisał natomiast: „Łowicz był dla Pągowskiego nie tylko adresem zamieszkania, ale źródłem inspiracji twórczej i magazynem *malowniczych tematów*. Artysta wiele czerpał z Łowicza, a w stopniu jeszcze większym oddawał - kształtując oblicze kulturowe i intelektualne miasta”. Jego grafiki i obrazy są do dziś wykorzystywane, m.in. na pocztówkach, kalendarzach, w materiałach promocyjnych miasta i regionu. Zarówno w przeszłości jak i obecnie prace Zdzisława Pągowskiego są rozpoznawalne i stanowią swego rodzaju „markę” łowickiej kultury.

Wyróżnienia i nagrody:

I nagroda im. prof. Edwarda Okunia (1932)

I nagroda im. prof. Józefa Czajkowskiego (1936)

I nagroda prof. Franciszka Rolińskiego (1936)

I nagroda prof. Wojciecha Jarzębowski (1939)

Medal 25-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków

Honorowa Odznaka Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

Honorowa Odznaka Społecznego Opiekuna Zabytków

Honorowa Odznaka Towarzystwa Przyjaciół Łowicza i Ziemi Łowickiej

Złoty Medal Koła Wychowanków i Wychowanek Szkół Średnich Ogólnokształcących w Łowiczu

Tytuł Zasłużony dla Miasta Łowicza (2021)

Podjęcie uchwały w sprawie nadania nazwy rondu jest uzasadnione.